



Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 105/21
Люксембург, 17 юни 2021 г.

Решение по дело C-597/19
M.I.C.M.

Систематичното записване на IP адреси на потребители и съобщаването на техните имена и пощенски адреси на притежателя на права върху интелектуална собственост или на трето лице, за да може да предяви иск за обезщетение, е допустимо при определени условия

Искането за информация на притежателя на правата върху интелектуална собственост не може да представлява злоупотреба и трябва да бъде основателно и пропорционално

Предприятието Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) (наричано по-нататък „Mircom“) подава искане за информация срещу Telenet BVBA, доставчик на услуги за достъп до интернет, пред Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Търговски съд Антверпен, Белгия). Целта на искането е да се разпорежи на Telenet да представи идентификационните данни на своите клиенти въз основа на IP адресите, събрани от специализирано дружество от името на Mircom. Интернет връзките на клиентите на Telenet са били използвани за споделяне на филми от каталога на Mircom в мрежа с равноправен достъп (peer-to-peer) с помощта на BitTorrent протокола. Telenet възразява срещу това искане.

В този контекст запитващата юрисдикция най-напред иска от Съда да установи дали споделянето в посочената мрежа на сегменти от медиен файл, който съдържа защитено произведение, представлява публично разгласяване съгласно правото на Съюза. По-нататък тя иска да установи дали притежателят на права върху интелектуална собственост какъвто е Mircom, който не ги използва, но търси обезщетение от предполагаеми нарушители, може да се ползва от мерките, процедурите и средствата за защита, предвидени в правото на Съюза, с цел да осигури спазването на тези права, например, като иска информация. Накрая запитващата юрисдикция иска от Съда да изясни въпроса дали са законосъобразни, от една страна, начинът, по който IP адресите на клиентите са били събрани от Mircom, и от друга страна, съобщаването на данните, което Mircom е поискало от Telenet.

В своето решение Съдът постановява, първо, че качването на сегменти от медиен файл в мрежа с равноправен достъп (peer-to-peer) като разглежданото в случая е предоставяне на публично разположение по смисъла на правото на Съюза¹. Второ, притежател на права върху интелектуална собственост какъвто е Mircom може да ползва системата за защита на тези права, но искането му за информация по-конкретно трябва да не представлява злоупотреба, да е основателно и да е пропорционално². Трето, систематичното записване на IP адреси на потребители в такава мрежа и съобщаването на техните имена и пощенски

¹ Член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

² Член 3, параграфи 2 и член 8 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, 2004 г., стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56).

адреси на този притежател или на трето лице, за да му се даде възможност да предяви иск за обезщетение, са допустими при определени условия³.

Съображения на Съда

На първо място, Съдът, който вече се е произнасял по понятието „публично разгласяване“ в контекста на защитата на авторското право, пояснява, че качването на изтеглени преди това сегменти от медиен файл, който съдържа защитено произведение, като се използва мрежа с равноправен достъп (peer-to-peer), представлява „предоставяне на публично разположение на произведение“, въпреки че сами по себе си тези сегменти не са използвани и качването им се генерира автоматично, при положение че потребителят е приел да ползва софтуера за споделяне на файлове BitTorrent, като е дал съгласието си за приложението му, след като е бил надлежно информиран за неговите характеристики.

Следва да се уточни, че всеки потребител на тази мрежа лесно може да възстанови първоначалния файл от сегментите, които са налични в компютрите на другите потребители. Като изтегля обаче тези сегменти от файл, той същевременно ги предоставя на разположение за качване от други потребители. В това отношение Съдът констатира, че не е необходимо потребителят действително да е изтеглил сегменти над минимален праг и че всеки акт, с който той, като осъзнава напълно последиците от своето поведение, предоставя достъп до защитени произведения, може да представлява акт на предоставяне на разположение. В случая действително става въпрос за такъв акт, защото последното се отнася до неопределен брой потенциални адресати, предполага наличие на доста голям брой лица и е извършено пред нова публика. Целта на това тълкуване е да се поддържа справедлив баланс между интересите и основните права на притежателите на права върху интелектуална собственост, от една страна, и потребителите на защитени произведения, от друга страна.

На второ място Съдът счита, че притежател на права върху интелектуална собственост какъвто е Mircom, който ги е придобил чрез прехвърляне на вземания и не ги използва, а търси обезщетение за вреди от предполагаеми нарушители, по принцип може да се ползва от мерките, процедурите и средствата за защита, предвидени в правото на Съюза, освен ако искането му не представлява злоупотреба. Съдът уточнява, че евентуалното установяване на такава злоупотреба е задача на запитващата юрисдикция, която за тази цел би могла например да провери дали действително се предявяват съдебни иски в случай на отказ за доброволно уреждане на спорове. Що се отнася по-специално до искане за информация като това на Mircom, Съдът констатира, че то не би могло да се счита за недопустимо поради това че е формулирано в досъдебната фаза. Такова искане обаче трябва да бъде отхвърлено, ако е неоснователно или непропорционално, което запитващата юрисдикция следва да провери. С това тълкуване Съдът се стреми да гарантира висока степен на закрила на интелектуалната собственост във вътрешния пазар.

На трето място, Съдът постановява, че правото на Съюза по принцип не е пречка нито притежателят на права върху интелектуална собственост или трето лице от негово име систематично да записва IP адресите на потребители на мрежи с равноправен достъп (peer-to-peer), чиито интернет връзки, както се твърди, са били използвани за действия по извършване на нарушение (обработване на данни нагоре по веригата), нито на посочения притежател или на трето лице да се съобщават имената и пощенските адреси на тези потребители, за да му се даде възможност да предяви пред граждански съд иск за

³ Член 6, параграф 1, първа алинея, буква е) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1) във връзка с член 15, параграф 1 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 2002 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 63), изменена с Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. (ОВ L 337, 2009 г., стр. 11).

обезщетение (обработване на данни надолу по веригата). Инициативите и исканията в това отношение обаче трябва да са основателни и пропорционални, да не представляват злоупотреба и да са предвидени в национална законодателна мярка, която ограничава обхвата на правата и задълженията от правото на Съюза. Съдът уточнява, че последното не установява задължение за дружество като Telenet да съобщава лични данни на частноправни лица, за да могат да предявят граждански иски срещу нарушенията на авторското право. Правото на Съюза обаче позволява на държавите членки да въведат такова задължение.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106